

Viivi Lähdesmäki

Lauluja

Syksy 2001

Sisällysluettelo

1. Ei Hän hylkää, ei Hän petä
2. Luoja yksin kestää
3. Taivas aukeaa
4. Jeesuksen ristillä paikka on sulla
5. Sielläkö olet?
6. Ihmeen tehnyt olet
7. Tuskan tuntijalle
8. Tule ja kosketa
9. Tule luokseni Jumalani
10. Parantajalle
11. Ylistys
12. Nöyrytyminen
13. Särjetty
14. Olet ainoa
15. Jos sinä
16. Sinä olet siellä

Ei Hän hylkää, ei Hän petä

“Nääntyvän Hän käsilleen nostaa,
kärsivän jaloille kohottaa,
ei Hän hylkää, ei Hän petä,
Hänen nimensä on hyvä, pyhä”.

Vaikka synkin yö on musta,
ei lehtikään liikahtaa saata,
niin pimeässä pimeässä,
et yksin, et yksin, ole missään.
Ei Hän hylkää, ei Hän petä.

Vaikka mykkä hiljaisuus
sinut usein peittää,
vaikka usva tielle varjon heittää,
niin pimeässä pimeässä,
et yksin, et yksin, ole missään.
Ei Hän hylkää, ei Hän petä.

Hän on sun ainut kalliosi
jossa seisoa sä saatat.
Hän on sun ainut sauvasi,
kun ei jalkas enää kestä.
Ei Hän hylkää, ei Hän petä.

Luoja yksin kestää

Kesä paennut on talven tieltä,
routa maan jo peittää,
kylmimmässä pakkasessa
aurinko se kestää.

Ilo paennut on sydäimestä,
suru mielen peittää,
suurimassa surussa
Luoja yksin kestää.

Taivas aukeaa

Viittaansa hän kietoo uupuneen,
kaatuneen Hän nostaa uudelleen,
vaikka kuljettavana kivinen on ties,
siellä mukana kipujen on mies.

Vaikka synkkä joukko sinut kohtaa,
Herra yksin tietä johtaa,
lohdun suo Hän sulle syvän,
jäljessä sä kuljet Paimenen niin hyvän.

Vaikka vettä ei löydy laaksossa,
saat kulkea sä enkelsaatossa,
missä polku tummeneepi,
siellä taivas aukeneepi.

Jeesuksen ristillä paikka on sulla

Hänen rauhansa on syvä, hyvä.

Hänen sydämensä lyönti sinulle asti kuuluu.

Jeesuksen ristillä paikka on sulla
tuskista armahdetulla.

Hän harteillaan kantaa ristiäs painavaa,

puhdistaa jalkasi kivikkoon tahriintuneet.

Jeesuksen ristillä paikka on sulla
kuormista armahdetulla.

Hänen rakkautensa ei johda umpikujaan

vaan aukeaa uusi taivas ja maa.

Jeesuksen ristillä paikka on sulla,
kuolemasta armahdetulla.

Sielläkö olet?

Siellä, missä aika pysähtyy,
ei enää tiimalasi valu,
sielläkö sinä olet Herrani?

Siellä, missä vesi samenee paikalleen,
ei virta enää kulje,
sielläkö sinä olet Herrani?

Siellä, missä lintu polttaa siipensä,
ei lentoaan jatka,
sielläkö sinä olet Herrani?

Siellä missä aika pysähtyy
 vesi samenee
 lintu polttaa siipensä

Tiedän sen,
Sinä, Herrani, olet sielläkin ja
kuolemasta nousee elämä.

Ihmeen tehnyt olet

Olin väsynyt ja nääntynyt,
en yksin enää kulkenut,
kun kädelläsi tuit mua,
et sallinut mun kompastua,
vaan aina nostit uudelleen,
kun tieni painui murheeseen.

Nyt sieluni vain sulle soi,
puut, lehdot laulaa voi,
kun armossas mut armahdit,
tuskasta, pimeydestä vapahdit.
vaan aina nostit uudelleen,
kun tieni painui murheeseen.

En tiedä kuinka kertoisin,
kuinka ääneen lausuisin,
kuinka suuren ihmeen tehnyt oot,
kun sä minut kokoot.
Mä hengitän ja elos oon,
siitä mun sieluni aina laulakoon.

Tuskan tuntijalle

En ymmärrä Herra teitäsi,
en ymmärrä, miksi tänne toit,
miksi miekkasi käy läpi sydämen,
joka tuskin lyödä jaksaa.

Miksi jalkani loit,
kun luuni murskasit.
Miksi käteni veistit, kun
ne verta tirsкуvat.
Miksi sieluni kudoit,
kun se haavoihin peittyi.

En ymmärrä, mutta tiedän,
olet särjetty, Jeesus, sinäkin,
tuskalla, kyynelillä tasoitit polkuni,
vaikka mun tieni johtikin kipuihin.

Olet ainoa, Kuningas, Ruhtinas
joka vallasta luopui puolesta mun.
Olet ainoa vapauttaja,
joka itse tuskasta itkit.

En kyllin voi kiittää läpi kyynelten,
rukous pieni ja hentoinen on,
ota sirpaleeni, Vapahtaja ja luo minut
uudelleen.

Tule ja kosketa

Liian monta tyhjää sivua
kirjassani, Jumalani,
liian monta tyhjää tunnetta,
rinnassani, Jumalani.

Olithan sinä sielläkin missä
synnyin ja parkaisin,
missä polvillani
haparoin askelia.

Nyt olen polvillani
tyhjät ovat elämäni sivut
tyhjät ovat tunteet
Herrani, Vapahtajani.

Tule, hiljaa, varoen
kosketa,
minuun polviin sattuvat kivet
ja itkusta sattuu sydämeen
tyhjiys ahdistaa.

Tule, hiljaa, varoen
kosketa,
kosketa sydäntäni.

Tule luokseni Jumalani

Jumalani
minua paleltaa
sieluani polttaa jäinen viima.

Jumalani
minua sattuu
sieluani särkee routainen maa.

Jumalani
olen juureton ja avuton
olen nöyrä ja neuvoton.

Tule luokseni Isäni Vapahtaja
lämmitä sieluni, sydämeni
anna mun tuntea kätesi sun,
vahva ja turvallinen.

Parantajalle

Särkynyttä sydäntä
et sinä Herra soimaa
langennutta elämää
et sinä Herra polje

vaan nostat silmät mustuneet
pelon poistat juurtuneen
joka sydäntäni riivaa
ei anna hetken rauhaa

mä tiedän syntiä tehnyt oon
en taivaiden rikkauksia omista
mutta jos kyyneleen saan vuodattaa jalkoihisi
niin uskon,
paranen.

Ylistys

“Sanat huulillani soivat ylistystä Herran,
joka sointu virteen yhtyy ylistyksen kerran,
missä kotona kaikkien on hyvä olla,
missä Jeesus kanssani istuu iltanuotiolla.”

Viisi leipää
kaksi kalaa
kaikkeni annoin
kekohon korteni kannoin.

Lapsen lailla juoksin Isän syliin,
ei minua pudoteltu vieraisiin kyliin,
joka silmät aukaisi lapsen lailla elämään,
kävi itse kuolemaan hänen edellään.

Kynttilääni en mä piiloon kätkenyt,
senhän oli Herra itse sytyttänyt,
kynttilää ei murra liekki loistava ja palava,
enhän ole koskaan Herraani mä salaava.

Nöyrytyminen

Kallioni, miksi järkyit ja järkytit minut?
Vesi, miksi tulvit ja hukutit minut?
Kaikkivaltias, kätesi on liian vahva
minulla on enää vain tämä paljas ruumis.

Niin sinä teit
seimesi alle itkit minut polvilleen
pahnoihin kääriytyneenä
verhosit minutkin kärsimykseen.

Isä, sinun käsissäsi
ovat päiväni hennot
laske ne Herrani, niin tiedän itkeä.
Minä en laske kyyneleitäni, ne tulvivat.

Särjetty

Olen särjetty astia
poltettu rikki
särjetty maahan kappaleiksi

Olen kuivuva uoma
jossa vesi ei liiku

Olen tomua tuhkaa
lennätetty tuuliin

Olen unelma haljennut
särkynyt peili

Olen vuotava leili.

Olen silmäterä Herran
armain ja rakkain
käsissä nöyrän ja lempeän.

Olet ainoa

”Olet ainoa rakkain
sä mulle Jeesus,
Olet lempeä hyvä,
hymy syvä”.

Jalkani musertuneet
nostat ja hoidat
suudelmilla Taivaan
lohtua annat.

Käteni likaiset
puhdistat ja peset
kirkkaammaksi vettä
valkeammaksi lunta.

Poskieni kyyneleet
ovat sinulle tutut
niistä kudot sä helmet
laitat kaulaani.

Ajatuksilleni annat
sä suunnan uuden
iloksi käännät
lohduttomuuden.

Jos sinä

Jos sinä kuulet, Jeesus rakas
aukaise korvani
ääntä vailla

Jos sinä näet, Jeesus rakas
avaa silmäni
näköä vailla

Jos sinä seisot, Jeesus rakas
nosta minut
jalkoja vailla

Jos sinä kosketat, Jeesus rakas
kosketa kättä
voimaa vailla

Jos sinä tunnet, Jeesus rakas
kosketa sydäntä
tunteita vailla

Jos sinä elät, Jeesus rakas
anna mulle toivo
kuolemaa vailla.

Sinä olet siellä

Sinä olet siellä missä vesi virtaa
ei kysy suuntaa
sinä olet siellä missä
siltoja rakennetaan solien yli.

Sinä olet auringonsäteissä
luomisen väreissä,
syksyn vaipueissa taakse
kevään koittoon.

Sinä olet siellä missä
kyyneleet suihkulähteen muodostavat,
missä kova maa pehmenee
rakkauden askeleiden alla.

Sinä olet siellä, missä
rikkinäiset sirut kootaan
tuhansista palasista luodaan
uusi ihminen.